

[Skatteministeren]

»Regeringen blev ved beslutningsforslag nr. B 52 af et flertal i Folketinget pålagt at fremsætte et forslag om en lov om kuldioxidafgift samt en række lovforslag med tilknytning hertil. Flertallet har tilkendegivet, at det fortsat er hensigten at lade nettoprovenuet indgå som et element, der vil kunne bidrage til en skatte- og afgiftsmæssig omstrukturering. Da der endnu ikke er disponeret over nettoprovenuet, optages dette som en negativ reserve på denne konto. Placeringen under øvrige punktafgifter præjudicerer ikke anvendelsen af nettoprovenuet.«

Hr. Jes Lunde har ret i, at det er det, der står. Men det er jo ikke tilfældigt, at kontoen hedder 38.40. og teksten er »Grænsehandelsfølsomme varer«. Det vil altså sige, at pengene er bundet til at skulle bruges på grænsehandelsfølsomme varer. Det er meget vanskeligt at finde nogen mere grænsehandelsfølsomme varer end netop øl og vin, og jeg stiller mig i hvert fald noget spørgende over for, hvor man med større effekt kunne bruge disse penge.

For nu at uddybe mit svar til fru Elisabeth Arnold fra tidligere, så var jeg ikke i stand til at sige, heller ikke bare i mindste måde, noget positivt om CO₂-afgiften, men jeg var i stand til at sige noget overordentlig positivt om og til fru Elisabeth Arnold. Og det var netop, fordi jeg hæftede mig ved fru Elisabeth Arnolds meget kraftige understregning af, hvad disse penge var tænkt at skulle anvendes til. Det var derfor, jeg lagde så utrolig megen vægt på netop fru Elisabeth Arnolds udsagn, så meget mere som fru Elisabeth Arnold jo var en del af det flertal, som afsatte denne pulje, og det er det, regeringen har skelet til.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jamen jeg er da enig med skatteministeren i, at det ikke er tilfældigt, at der står grænsehandelsfølsomme varer. Når der står sådan på kontoplanen, er det udtryk for regeringens lille manipulation, lille forsøg på at lægge sin hensigt ind i den politik, som andre står for. Det fandt vi os i, netop fordi der i bemærkningerne står, at placeringen ikke præjudicerer anvendelsen af nettoprovenuet. Det er en meget stærk sætning: at den ikke præjudicerer anvendelsen af nettoprovenuet. Så kunne vi være ligeglade med, hvad der stod som titel på kontoen; det fandt vi os simpelt hen i.

Derfor synes jeg ikke, det er pænt nu – når vi var så flinke dengang at sige o.k., lad da regeringen slippe af sted med at kalde det det, bare det ikke præjudicerer – at bruge det imod os, at vi har været flinke dengang. Det synes jeg ærlig talt ikke, skatteminister.

Lad os slå fast, at det, der er aftalt, er, at der ikke er disponeret over anvendelsen af pengene på nogen måde overhovedet. Der er kun givet en hensigtserklæring fra flertallet af CO₂-partier om, at det skal bidrage til en skatte- og afgiftsmæssig omstrukturering, og det er et begreb, som er en hel del videre end grænsehandelsfølsomme varer. Det betyder, at provenuet her f.eks. kunne indgå i en skattereformforhandling, hvor der bestemt er brug for en skatte- og afgiftsmæssig omstrukturering. Jeg tror, skatteministeren er enig med mig i, at det er der behov for på langt flere områder end det snævre, som vi behandler her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 252:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven). (Ændringer som følge af EF's indre marked m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 26/3 92).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 253:

Forslag til lov om ændring af visse afgiftslove. (Afkortning af kredittider).

Af skatteministeren (Fogh. Rasmussen).
(Fremsat 26/3 92).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Karen Jespersen (S):

De to lovforslag er en udmøntning af en del af aftalen om finansloven for 1992, som Socialdemokratiet var med i. Her blev man enige om at tilpasse den danske momslovgivning til kravene for det indre marked. Det indebærer bl.a., at den såkaldte importmoms skal fjernes. Det påfører staten et rentetab, og i finanslovaftalen blev man enige om, at dette tab skal dækkes ved at stramme kredittiden for momsafregning samt for visse forbrugsafgifter. Det er altså denne aftale, der nu er udmøntet i de to lovforslag, som Socialdemokratiet kan støtte.

I dag bliver der opkrævet moms af alle varer ved grænserne. Formålet er at sikre, at private ikke køber varer i udlandet for at undgå at betale moms. Denne såkaldte importmoms får de momspligtige virksomheder refunderet, men når det indre marked er en realitet i 1993, kan private frit indføre alle varer bortset fra biler uden at betale moms. Derfor er der ikke længere grund til at opkræve importmoms af virksomhederne. De skal nu kun betale den almindelige moms, når varerne sælges.

Bortfaldet af importmomsen betyder et rentetab for staten, fordi virksomhederne har lagt importmomsen ud rentefrit; det betyder et provenutab på 325 mio. kr. om året. Det er dette beløb, der skal dækkes ind ved at stramme kredittiderne for momsafregning og visse forbrugsafgifter som f.eks. afgifter af ansvarsforsikringer, glødelamper, gramfonplader og lystfartøjsforsikringer.

Det er en fordel, at der sker en begrænsning i de store beløb, virksomhederne skylder det offentlige, og det er også en fordel, at stramningen af kredittiderne samtidig betyder en forenkling. Forenklingen går ud på, at stort set al afregning af moms og afgifter for fremtiden sker den 15. i hver måned, og at angivelses- og betalingsdagspunktet bliver det samme.

Der er dog visse enkelte punkter i lovforslaget, som vi kan blive nødt til at se nærmere på under udvalgsarbejdet. Det gælder f.eks. det såkaldte fjernsalg, det vil bl.a. sige postordre-

køb f.eks. af momsfrit babytøj i England. Ifølge lovforslaget skal virksomheder, der ved fjernsalg fra andre EF-lande sælger varer videre i Danmark, betale moms i Danmark. Det gælder dog ikke, hvis det drejer sig om varer for under 280.000 kr., og man kunne måske godt diskutere, hvordan den regel skal administreres og kontrolleres.

Men derudover altså tilslutning til lovforslagene.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal ligesom fru Karen Jespersen heller ikke gennemgå lovforslagene grundigere; de er godt belyst, og jeg synes, de er udtryk for en rimelig balance. Staten mister nogle indtægter, og så skal der være kortere kredittid på andre områder. Jeg synes, det er en god løsning, som vi fuldt ud kan tilslutte os.

Vi hæfter os specielt ved afsnittet om de dårlige betalere, og jeg er også glad for, at man her får en opstramning. Det viser sig jo, at det drejer sig om de samme mennesker igen og igen, så man kan lige så godt tage fat i problemerne med det samme, så staten ikke skal sætte milliardbeløb til hvert år.

Vi kan tilslutte os lovforslagene.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre kan også tilslutte sig. Det er jo små tekniske ændringer, kan man sige, i forhold til hvad vi har bundet os til i EF's indre marked, hvor vi ophæver importmomsen. Det koster umiddelbart lidt penge, og vi har i forbindelse med finanslovaftalen lavet en aftale med et flertal af partier her i Tinget om, at man for at inddrive de penge, man mister, forkorter kredittiden.

Som jeg sagde ved behandlingen af den sidste afgiftspakke, betyder edb faktisk, at det er lettere at lave lageropgørelser, og derfor er det lettere for virksomhederne på et tidligere tidspunkt at betale de afgifter, man skal afregne med staten. Dette henvendt til hr. Ole Donner, som mente, at edb ikke var andet end en lommeregner. Jeg mener, at netop i forbindelse med lageropgørelser er det lidt vanskeligt at bruge en almindelig lommeregner, hvorimod det, at virksomhederne i højere og højere grad har edb, letter det praktiske arbejde, så man har mulighed for at leve op til en kortere kredittid.

[Charlotte Antonsen]

Der er som sagt tale om en teknisk ændring, men på den anden side skal vi ikke glemme, at ideen med det indre marked er at lette samhandelen inden for EF. Formålet med at lette samhandelen i EF er jo som bekendt at fremme konkurrencen og dermed forbedre EF-landenes konkurrenceevne i forhold til tredjelande, og det ligger Venstre meget på sinde, at vi kan bidrage til at skabe yderligere vækst i EF og få gjort noget ved det fælles problem, der gælder for alle EF-landene, nemlig den alt for store arbejdsløshed.

På den baggrund støtter vi naturligvis lovforslagene, men selvfølgelig også hele ideen i det indre marked.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Fru Charlotte Antonsen har ikke hørt rigtig efter, hvad det var, jeg sagde før. I sit forrige indlæg sagde fru Charlotte Antonsen, at det var blevet lettere for virksomhederne at afregne hurtigere, fordi de nu havde fået edb. Jeg tillod mig bare at sige, at firmaerne jo ikke har flere penge i kassen, fordi det går hurtigere med en edb-maskine, end hvis man brugte en lommeregner. Det var det, jeg sagde. Så derfor kan man ikke bruge det som argument for, at virksomhederne skal afregne hurtigere. Men det er Venstres sædvanlige måde at gøre det på. Man siger, at virksomhederne skal betale noget hurtigere, i stedet for at man måske kunne overveje at lette erhvervslivets muligheder bare en lille smule.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Som bekendt har Venstre bidraget til at sænke virksomhedsskatten, så vi ønsker selvfølgelig også at lette erhvervslivets vilkår.

Med hensyn til kredittiden vil jeg sige, at det, der er det interessante, er, at det i dag på grund af moderne teknologi er muligt at få lavet opgørelserne på et tidligere tidspunkt end før, men det ændrer selvfølgelig ikke – det har hr. Ole Donner ganske ret i – at beløbet skal falde før og man derfor mister en renteindtægt.

Jens Thoft (SF):

Vores momsregler og vores skatteregler bestemmer vi selv, sagde man i 1986, og hele det

lovkompleks, vi diskuterer nu, og også det, vi diskuterede i forrige runde, er gode eksempler på, at det var usandt.

Lovforslag nr. L 253 indeholder fritagelse for klarering af import ved grænsen, og det gælder både private og firmaer. Jeg skal ikke lade være med at give udtryk for en vis bekymring over, at der ikke alene er et provenutab, men at der også bliver nogle kontrolproblemer for de forbrugere, der nu vil kunne indføre varer frit som rejsegods.

Ministeren forventer, at grænsehandelen vil falde dramatisk, fordi Folketinget nedsætter øl- og vinafgifterne. Det er da nok rigtigt, at dette isoleret set vil medføre formindsket grænsehandel, men jeg kan ikke se andet, end at det vil blive voldsomt populært at fylde campingvogne og trailere med varer fra det sydlige udland og selvfølgelig varer fra områder med lavere moms og lavere avance end det, vi kender, og jeg kan ikke se andet, end at på den led vil grænsehandelen da blive øget.

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge: Kan man nu gå ud fra, at det ikke længere vil være muligt at få refunderet moms i udlandet? Når man har været nede at købe sin vaskemaskine i Luxembourg og skal til Danmark, kan man så få den i Luxembourg betalte moms refunderet ved grænsen, eller kan man ikke? For kan man få moms refunderet ved grænsen, når man udfører, er jeg da svært bange for, at det let går galt.

Tilbage er der altså også nogle kontrolmæssige problemer. EF-landenes toldvæsen har et meget ufuldkomment samarbejde. SF vil gerne opfordre ministeren til at forøge dette samarbejde. Det er svært, det ved vi godt, altså skatte- og toldvæsenet har i mange år herhjemme ikke kunnet samarbejde, så derfor – to væsener i to forskellige lande, der taler to forskellige sprog og har to sæt regler at arbejde efter, det er selvfølgelig endnu vanskeligere, men jeg vil alligevel opfordre ministeren til at prøve at skabe det nødvendige samarbejde i EF-området omkring kontrollen.

Jeg er f.eks. bange for, at skattesvig vil være rimelig risikofrit, når bare det sker med importerede varer. I dag kan toldvæsenet jo via importen og via kontrol hos grossister i realiteten kontrollere en virksomheds varekøb og dermed også kontrollere, om varesalget ser ud til

[Jens Thoft]

at være i orden, og det er, så vidt jeg kan se, en mulighed, der i det store og hele vil forsvinde, når det drejer sig om varer indkøbt i et andet EF-land. Så langt, så godt! Vi er positive over for momsændringerne, men noget bekymrede; det skal ikke være nogen hemmelighed.

Så går man i gang med at afkorte kredittiden, og som jeg sagde tidligere i dag, støtter SF dette varmt og voldsomt. Men sølle fem dage for momsen for byerhverv og bilregistreringsafgifterne er jo ikke ret meget. Altså, den afkortning af kredittiden løser nu ikke alle problemer med ministerens restancer, det vil jeg gerne understrege.

Jeg synes, det er vigtigt at bemærke, at den Venstreminister, som sædvanligvis har udsyn gennem en ladeport, har strammet jordbrugs- og fiskerikredittiderne for momsen noget i hvert fald. Det synes jeg er væsentligt. Det har også været fuldstændig urimelige kredittider, landbrug og fiskeri har haft på momsen, ingen tvivl om det, men det er da godt, at der her bliver strammet op. Og jeg vil bede ministeren love, at landbrug og fiskeri kommer på linie med øvrige byerhverv i løbet af nogle år, for jeg erkender da, at hvis man skal undgå, at hylet bliver alt for overdøvende fra de pågældende erhverv, må det ske gradvis. Men vi tager fat på det her, og det synes jeg er godt nok.

Jeg er også tilhænger af, at afgiften på lystfartøjer skal indbetales noget hurtigere. I øvrigt vil jeg sådan lidt som en sidebemærkning gøre ministeren opmærksom på, at afgiften for lystfartøjer da i stigende omfang må indbringe mindre og mindre. For mig bekendt gør man det i bådelaft efter bådelaft, at man opgiver det officielle forsikringselskab, man går sammen i bådelaft og laver sit eget så at sige forsikringselskab, indskyder 5 pct. af bådens værdi i bådelaft, lader pengene stå og blive forrentet. Så slipper man for at betale skat af pengene, og så udbetaler man erstatningerne direkte fra bådelaftets rentekasse. På den måde slipper man også uden om lystbådeafgiften. Det foregår i dag i bådelaft efter bådelaft, så den dér lystbådeafgift er der vist ikke meget provenu i længere. Men nu strammer man så det op.

Hvis der er nogen, der tror, at dette nedsætter restancerne til det offentlige, så tror jeg, man tager fejl. Det er fornuftigt at stramme kredittiderne op, ingen tvivl om det, men det vil ikke i noget større omfang – og i hvert fald

slet ikke i det omfang, ministeren taler om – nedsætte restancerne. Problemet med de hastigt voksende restancer er, at toldvæsenet f.eks. helt har opgivet at indkassere momstilsvaret på under 20.000 kr. Hvis en virksomhed skylder under 20.000 kr., får man en rykker-skrivelse med deraf følgende renteudgifter og afgiftsforhøjelser, og hvad der ellers kan være, men der foretages ikke udlæg, der foretages ikke udpanningsforsøg, og man laver ingen tvangsmæssige foranstaltninger.

I gamle dage, det vil sige for ganske få år siden, var det da sådan, at skatteydere blev indkaldt til toldfogeden og fik sat kniven for struben: Hvis man ikke slap skillingerne, måtte man i gang med at udpante. Det er for længst forbi for restancer under 20.000 kr. med det resultat, at når virksomhederne går fallit – for det svarede ministeren os forleden dag i Skatteudvalget – så mister statskassen selvfølgelig pengene. Men nu går virksomhederne fallit med en større restance, end de gjorde tidligere, fordi man efter min bedste opfattelse målbevidst forsømmer at inddrage beløbene, fordi man er nødt til at gå ud fra et væsentlighedskriterium – det forstås jeg også godt – når man har mangel på mandskab. Man er nødt til at sætte nogle grænser og sige: Jamen de dér småbeløb under 20.000 kr. kan vi ikke tage os af. Men det er efter min bedste opfattelse en fejlagtig prioritering, og jeg synes, det er skandaløst, at forbrugerne hvert år til virksomhederne indbetaler godt 1 mia. kr. i momsafgifter, som aldrig nogen sinde ender i statskassen.

Derfor vil jeg ud over de lidt syrlige bemærkninger til ministeren opfordre ham til at sørge for, at toldvæsenet bliver nok så effektivt i sine inddrivelsers. Jeg tror, det præventivt er helt afgørende, at toldvæsenet går ind på et meget tidligt tidspunkt, hvor restanten begynder at skyldes. Når folk er endt i det totale uføre, er der jo ofte ikke andet end en gældssaner-ning eller en lukning som udvej. Det er vigtigt, hvis det offentlige ikke skal blive sorteper, at det offentlige ikke er den kreditor, der rykker mindst. Enhver ved jo, at når en virksomhed i øvrigt har betalingsproblemer, er det den kreditor, der rykker mindst, der får pengene sidst. Jeg har det indtryk, når jeg ser, hvordan toldvæsenet fungerer i praksis, at i hvert fald for alle de mindre virksomheders vedkommende er toldvæsenet og arbejdsgiverkontrollen dem,

[Jens Thoft]

der rykker mindst, dem, der står i sidste række, når der skal indbetales på girokort hver den 1. ved virksomhedens lodtrækning. Og det er ret beset kreperligt, at det er sådan, for det er jo penge, som de andre skatteydere kommer til at betale to gange, for de er jo betalt i første omgang.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er ikke noget nyt, at SF sætter kravet om kontrol højere end hensynet til borgerne. Jeg kan forstå, at hr. Jens Thoft er meget optaget af problemer med kontrol, når borgerne nu får lov til ubegrænset at handle i andre lande.

For Venstre er det klart vigtigst, at borgerne får en øget mulighed for at handle netop uden for landets grænser og for den sags skyld gerne med trailere. Som bekendt er den eneste begrænsning i denne frie ret til at handle i de lande, man har lyst til, i de lande, hvor man mener, at varen er bedst og billigst, at man ikke kan tage ubegrænsede mængder af spiritus og cigaretter med.

På trods af, at SF har omskrevet deres parti-program, synes jeg ikke, at der er sket meget nyt, det er stadig væk kontrol, kontrol, kontrol. Og denne angst for, at afregningen ikke skulle ske ordentligt – altså det bliver i hvert fald ikke værre, end det er. Hvis man skal betragte Danmark generelt, er vi nok det land, der er bedst til at inddrive skatter. Vi har de højeste skatter, og vi er såmænd også gode til at inddrive dem. Jeg mener ikke, at dette lovforslag lægger op til en slækning af den kontrol, vi allerede har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er da ked af at måtte ødelægge fru Charlotte Antonsens fordomme. Jeg ønsker ikke kontrol og kontrol og kontrol, det er jo ikke det, det handler om. Men når det er meget fordelagtigt at købe varerne uden for landets grænser – og sådan vil det blive, fordi vi har en væsentlig højere moms – så er det da fejlagtigt, når ministeren i sine bemærkninger gang på gang fremhæver, at nu bliver grænsehandelen mindre.

Jeg forstod det, fru Charlotte Antonsen sagde, som, at det gjorde såmænd heller ikke no-

get, at grænsehandelen eksploderede; folk måtte gerne tage til Tyskland eller Luxembourg, eller hvor de vil tage hen med deres trailere, det øger bare konkurrencen. Det er jo en holdning, men jeg vil bare sige, at jeg synes, det er en tosset holdning at have. Jeg så da gerne, at handelen blev lagt i Danmark til gavn for de danske erhvervsdrivende, til gavn for dansk beskæftigelse. Og jeg kan ikke se, at det skal være særlig perspektivrigt eller miljørigtigt at slæbe traileren til Luxembourg for at hente køleskabet, fordi man fuldstændig ophæver enhver grænsekontrol.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det, der er interessant ved det indre marked, er jo, at grænsehandelen ikke kun fremover vil foregå ved, at danske borgere tager ned og handler i Tyskland, men at vi vil få lige så meget grænsehandel den anden vej. En af baggrundene for den sidste afgiftspakke, vi forhandlede, var netop at mindske denne ensidige grænsehandel.

Der kommer faktisk en større frihed for forbrugerne på begge sider af grænsen til at købe varerne – altså om det så er Tyskland eller Danmark – på det sted, hvor de kan få de varer, de har mest lyst til at købe, de billigste eller de bedste. Det vil blive meget lettere at handle, og det gælder som sagt på begge sider af grænsen.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er ked af denne polemik med fru Charlotte Antonsen, fordi hun har ikke forstået helt basale økonomiske love. Fru Charlotte Antonsen er partimedlem i et regeringsparti, som lige har forhøjet momsen til 25 pct. Kender fru Charlotte Antonsen en moms af tilsvarende højde i noget andet EF-land, og er det så ikke et reelt problem, at vi får en grænsehandel, fordi varerne er billigere andre steder?

Det er da rigtigt, at tyskerne kan køre op og købe et køleskab i Silkeborg, men hvad i himlens navn skulle de da købe et køleskab for i Silkeborg, når det dér er belagt med 25 pct. moms, mens det i Tyskland er belagt med 18 pct. moms i dag, og i Luxembourg med 12 pct.? Tager de til Grækenland, kan de nøjes med 6 pct.

[Jens Thoft]

Det er da rigtigt nok, at grænsehandelen også kan vende den anden vej, men det minder mig lidt om sommerhusargumentationen, at det er i orden, at tyskerne kan købe sommerhuse her; vi kan jo også købe deres sommerhuse nede i Ruhrdistriktet.

Ole Donner (FP):

Skatteministerens forslag til ændring af momsloven er jo en følge af, at EF's indre marked træder i kraft den 1. januar 1993, og Fremskridtspartiet kan medvirke til mange af de ændringer, skatteministeren foreslår.

Fremskridtspartiet finder, det er glædeligt, at man nu ophæver importmomsen for den interne EF-handel. Fjernelsen af importmomsen vil forbedre virksomhedernes likviditet en lille smule, og enhver lettelse for erhvervslivet kan Fremskridtspartiet støtte.

Fremskridtspartiet mener, at når skatteministeren foreslår en ændring af momsloven, burde ministeren samtidig være kommet med et forslag om en nedsættelse af moms. Fremskridtspartiet stemte imod momsforhøjelsen fra 22 til 25 pct., og vi er overbevist om, at pr. 1. januar 1993 vil det få meget stor betydning, at den danske regering har fastholdt en moms på 25 pct. Vi mener i modsætning til skatteministeren, at der vil opstå en meget stor grænsehandel, når folk selv kan køre til andre EF-lande og købe billige varer og hjemtage dem som rejsegods, når de er til eget forbrug.

Vi har bemærket, at skatteministeren i bemærkningerne til lovforslaget siger, at den danske momssats kan fastholdes på de nuværende 25 pct., fordi det eneste formelle krav til momssatsen i det indre marked er, at den skal være over 15 pct. Vi mener, det er klart, at når moms i Danmark er 10 pct. over denne grænse, vil der være mulighed for, at danskere foretager meget store vareindkøb i andre EF-lande. Derfor mener vi, at skatteministeren snarest skal foreslå nogle offentlige besparelser og en samtidig nedsættelse af momssatserne.

Med hensyn til EF-borgernes muligheder for at sende varepartier til hinanden, uden at de skal pålægges moms, føler vi os overbevist om, at der vil blive en række problemer omkring disse forhold, og vi vil under udvalgsarbejdet stille nogle spørgsmål i den anledning.

Vi håber, der bliver tid til i Skatteudvalget at se på de mange udviklede regler, som er konsekvensen af denne lovændring. Jeg tænker her på, hvornår virksomheder skal registreres, og hvornår de ikke skal registreres, og hvordan man får gjort virksomheder og private opmærksom på, hvorledes reglerne er, på en sådan måde, at de ikke kommer til at fremstå som forbrydere, fordi de ikke har haft kendskab til disse udviklede regler. Skatteministerens forslag om at afkorte kredittiderne kan Fremskridtspartiet ikke støtte. Vi kan ikke følge regeringen i, at man hele tiden skal gøre det vanskeligere for erhvervslivet ved både at indføre administrative besværligheder og som her skærpede kredittider og afregningstider, således at man igen forringer virksomhedernes likviditet, og ikke mindst som det er sket i den seneste tid, hvor et stort flertal her i Folketinget gang på gang har vedtaget love, som giver mulighed for at fratage virksomheder deres erhverv, f.eks. vognmænd, hyrevognmænd, autoriserede håndværkere og ejendomsmæglere og advokater og lign.

Vi mener, at man fra Folketingets side i stedet skulle forsøge at lette mulighederne for erhvervslivet, sådan at endnu flere gik i gang med at etablere egen virksomhed og dermed var med til at nedbringe arbejdsløsheden. Vi mener, Folketinget gang på gang forringer erhvervslivets muligheder i stedet for at forsøge at gøre det lettere for erhvervsfolkene at drive virksomhed i Danmark og dermed være med til at nedbringe arbejdsløsheden.

Jeg vil gerne gentage min opfordring til skatteministeren om at være med til at nedsætte moms inden så længe. Vi er overbevist om, at den forhøjelse, der skete her for nylig, er i strid med reglerne, ligesom vi i sin tid var overbevist om, at ambien var ulovlig, ligesom vi i sin tid sagde til skatteministeren, at det ville være helt urimeligt at lave den ambi, og at den helt givet ville være ulovlig. Nu er der kommet en klokkeklar dom i går, og vi har spurgt, hvad man vil gøre ved det, men har ingenting hørt. Jeg har i går anmodet om et samråd med ministeren – der er intet sket. Derfor synes vi, man bør tage fat på dette her, så vi ikke kommer i samme situation om et par år med hensyn til moms.

Bente Juncker (CD):

[Bente Juncker]

Begge de foreliggende lovforslag er jo finanslovsstof, og jeg skal give CD's principielle tilslutning til dem.

Der er dog én ting, der bekymrer os lidt i denne sammenhæng, og det er registreringsafgiften. Der står i forslaget, at der ikke sker nogen relativ stramning af registreringsafgiften, men der sker jo en indirekte stramning. Man kan sikkert ikke pille en enkelt branche ud, men det er en følsom branche, og vi vil gerne have lov til at se på det spørgsmål i udvalget, når vi når frem dertil.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan udtrykke mig meget kort og sige, at Kristeligt Folkeparti tilslutter sig de to lovforslag. Vi drøftede sagerne under finanslovforhandlingerne, og det første, lovforslag nr. L 252, er jo en ændring som følge af EF's indre marked, og det andet skal skaffe penge til de ændringer, det koster at gennemføre det første lovforslag. Vi tilslutter os dem begge.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg siger tak for den overvejende positive modtagelse, der har været af disse lovforslag. Der er i og for sig ikke så meget at føje til den debat, der har været, men det har været et gennemgående træk – i hvert fald i hr. Jens Thofts indlæg – at der ville opstå problemer som følge af, at beløbsgrænserne for privates indførsel bliver ophævet.

Nu er der ikke så meget nyt i det. Vi har vidst hele tiden, at det ville blive sådan fra 1. januar 1993. Det, hr. Jens Thoft og i øvrigt også hr. Ole Donner her peger på, er, at den forskel, der er i momssats mellem f.eks. Danmark og Tyskland, vil medføre, at en ophævelse af beløbsgrænserne for, hvad private kan tage med over grænsen, vil føre til en eksplosion i grænsehandelen.

Jeg deler ikke den opfattelse, men jeg vil gerne understrege, at jeg har samme principielle synspunkt som hr. Ole Donner, nemlig at det i en fri verden med fri bevægelighed over landegrænserne er en fordel for et land at have skatte- og afgiftssatser, der ligger så tæt som muligt på nabolandenes. Det er selvfølgelig en ulempe at have højere skatter og at have højere afgifter, end nabolandene har det. Det er faktisk også regeringens opfattelse, det er også derfor regeringens flittigt prøver at udnytte en-

hver mulighed for at skaffe finansiering til sænkning af grænsehandelens følsomme afgifter og på sigt forhåbentlig også af de alt for høje indkomstskatter. Så på det punkt kan hr. Ole Donner og jeg slet ikke blive uenige. Men når vi ser på den konkrete virkning af det, der foreligger her, tror jeg nu nok, at både hr. Jens Thoft og hr. Ole Donner overvurderer det.

I dag er det sådan, at private rejsende kan tage varer med over grænsen for et samlet beløb på 4.700 kr. Så det er altså allerede i dag sådan, at man kan tage varer med inden for så stor en sum som 4.700 kr., og for en enkelt vare er beløbet 2.725 kr. Det er dog ganske store varer for ganske anseelige beløb, man allerede i dag frit kan tage med over grænsen.

Men allerede i dag er der jo en forskel i momssats mellem Danmark og Tyskland på 10 procentpoint. Så hvis hr. Jens Thoft og hr. Ole Donner havde ret i deres antagelse, skulle der jo inden for de sidste år, hvor beløbsgrænserne for, hvad man kan tage med over grænsen, er blevet hævet, have været en stigning i grænsehandelen. Men der er sket det modsatte: grænsehandelen er faldet.

Lad mig minde om, at den samlede beløbsgrænse for, hvad man kunne tage med over grænsen, blev hævet 1. juli 1991 fra 3.100 kr. til 4.700 kr. Beløbsgrænsen for, hvad man kunne tage med over grænsen, blev altså større, men siden da er grænsehandelen faldet bl.a. på grund af de afgiftsned sættelser, som er blevet gennemført. Og den tendens venter vi selvfølgelig vil fortsætte med de afgiftslettelser på øl og vin, som regeringen nu foreslår.

Jeg tør da ikke ganske udelukke, at der kan være en tendens til, at nogle borgere vil udnytte muligheden for at tage en vare med over grænsen, som de hidtil ikke har kunnet tage med over på grund af beløbsgrænserne. Men selv om der skulle være en lille tendens til det, vil det efter regeringens opfattelse mere end opvejes af det fald i grænsehandelen, som en sænkning af øl- og vinafgifterne vil bidrage til.

Det er i øvrigt yderligere en understregning af behovet for så tidligt som muligt at få taget fat på en sænkning af afgifterne på øl og vin.

Min konklusion er altså, at der med de beløbsgrænser, som allerede i dag gælder for, hvad man kan tage med over grænsen, i realiteten er meget få begrænsninger af, hvad man for de fleste varers vedkommende kan tage med.

[Skatteministeren]

Regeringen nærer altså ikke den frygt, som hr. Jens Thoft og hr. Ole Donner gør med hensyn til udviklingen i grænsehandelen. Navnlige hvis det lykkes allerede nu her fra midten af 1992 at få gennemført en sænkning af afgifterne på øl og vin, er regeringen faktisk af den faste overbevisning, at det samlede resultat vil være yderligere tendenser til fald i grænsehandelen, altså en fortsættelse af den glædelige udvikling med faldende grænsehandel, som vi har kunnet konstatere inden for de sidste par år.

Afslutningsvis skal jeg for en ordens skyld her blot understrege over for hr. Ole Donner, at den rent tekniske omlægning af afgiftssystemet, som Folketinget vedtog før jul, og som betød, at arbejdsmarkedsbidraget blev afskaffet og momsens hævet fra 22 til 25 pct., ikke i mindste måde er i strid med EF-retten. Tværtimod er det jo sådan, at harmoniseringen af afgiftssystemerne med de beslutninger, der er truffet i EF, sker efter et såkaldt minimumprincip, hvilket vil sige, at de eneste krav, der stilles til landene, er, at man mindst skal opkræve en afgift af en bestemt størrelse. For så vidt angår momsens, skal Danmark mindst opkræve en normalsats på 15 pct., og andre krav stilles der ikke.

Danmark og andre lande har frihed til at lægge sig i forhold til det minimum, som vi vil, bare man opfylder minimumkravet, og det har Danmark som bekendt ingen problemer med at opfylde.

Hr. Ole Donners udsagn om, at denne tekniske omlægning væk fra arbejdsmarkedsbidrag og over til en særlig tillægsmoms skulle være i strid med EF-reglerne, savner altså enhver baggrund.

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at der for så vidt angår de lovforslag, som vi her behandler, som altså betyder afskaffelse af importmoms og afkortning af nogle kredittider, er markeret et klart flertal for forslagene. Når vi sammenholder det med, at der under det foregående punkt på dagsordenen – omend med lidt skiftende flertal – på kryds og på tværs blev konstateret flertal for de enkelte elementer i regeringens afgiftspakke, er jeg meget fortrøstningsfuld med hensyn til, at det skal lykkes her i foråret at få taget det sidste afgørende skridt til at forberede den åbning af grænsen, som skal ske pr. 1. januar 1993 som led i det indre marked.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Da et stort flertal her i Folketinget for nogle måneder siden vedtog at forhøje momsens fra 22 til 25 pct. uden om bl.a. Fremskridtspartiet, diskuterede man meget, hvorvidt man måtte sætte momsens op, og dengang oplyste skatteministeren, at man ikke måtte gennemføre momsstigninger – man skulle holde sig inden for nogle bestemte bæltter af afgifter. Man gav som begrundelse dengang, at der heller ikke var tale om en stigning, for man konverterede bare ambien, sådan at momsens rent faktisk ikke steg.

Det er jo noget, vi har diskuteret siden. Men nu er der kommet en klokkeklar dom om, at ambien var ulovlig, og derfor er min påstand – og det får vi jo konstateret rigtigheden af om nogle år – at den forhøjelse, der skete af momsens fra 22 til 25 pct., også er ulovlig. Men det kan vi jo diskutere fra nu af, og til vi får afgørelsen om nogle år.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det behøver vi nu ikke at diskutere i årevis. Ambien var netop ulovlig, fordi den var momslignende – det står helt klart i loven – så det har slet ikke noget med hr. Ole Donners problem at gøre.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Ole Donner overser tilsyneladende, at hvor Kommissionen oprindelig foreslog en afgiftsharmonisering inden for bestemte bånd, og hvor det oprindelige forslag, så vidt jeg husker, gik ud på, at man for normalsatsen højst måtte opkræve en moms på 20 pct. og mindst skulle opkræve en moms på 14 pct., blev der truffet en anden beslutning i EF i juni 1991, som fuldstændig ændrede dette grundlag. Den beslutning, der blev truffet i EF's Ministerråd i juni 1991, var, at der netop ikke skulle ske harmonisering inden for bestemte bånd. Der blev tværtimod truffet beslutning om, at harmoniseringen skulle ske efter et minimumsprincip. Det vil sige, at det eneste krav, der stilles til landene, er, at man mindst skal opkræve en moms af en bestemt størrelse, og for så vidt angår normalsatsen skal der mindst opkræves en moms på 15 pct.

[Skatteministeren]

Det betyder, at de lande, som enten hr. Jens Thoft eller hr. Ole Donner nævnte, som i øjeblikket har en momssats på 12 pct., nu inden 1. januar 1993 skal forhøje deres moms fra 12 til 15 pct. Tyskland, som hidtil har haft en moms på 14 pct., skal forhøje momsen til 15 pct. Men andre krav stilles der ikke.

Hr. Ole Donner havde altså ret for nogle år siden, men hr. Ole Donner har ikke ret i dag, for der er truffet den klare beslutning i EF allerede i juni sidste år, at tilpasningen nu sker efter et minimumsprincip og ikke inden for nogle bånd. Derfor har hr. Ole Donner uret i, at den tekniske afgiftsoplægning, som Folketinget vedtog før jul, skulle være i strid med EF-retten. Den er helt i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget i EF.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Under forhandlingerne i december oplyste skatteministeren og lagde meget vægt på, at det var en konvertering, og at der ikke skete nogen forhøjelse. Det fremgik af det, skatteministeren sagde dengang, at der var en overgrænse for, hvor høj en moms man måtte opkræve.

Men jeg vil så gerne spørge ministeren, om det betyder, at man kan gå op til 40 pct. moms i Danmark. Hvis man kan det, kan jeg forestille mig, at der ikke vil gå så mange år, før vi nærmer os det – med den regering, vi har.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil på det kraftigste fraråde en momssats på 40 pct., men den strider ikke imod andre regler end den sunde fornuft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 255:

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 25/3 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Erling Christensen (S):**

Først vil jeg gerne sige tak til ministeren for de fremsendte forsøgsbeskrivelser.

Socialdemokratiet er ubetinget positivt for så vidt angår alle de fire forsøgsansøgninger, der er omtalt i lovforslaget. Vi har ingen problemer med Hasle og Rønne Kommunes ansøgning, og vi er også positive over for Den Sønderjyske Jordfond. Der er et par spørgsmål, vi skal se på i udvalget, bl.a. om der ikke også skal være en repræsentant for Friluftsrådet sammen med de øvrige nævnte med i bestyrelsen.

Også for Ballerups ansøgning gælder det, at vi er positive, når vi får at vide, at betalingsreglerne i forslaget går efter den sociale lovgivning.

Hvad angår den sidste ansøgning fra Roskilde Amt, som ikke er et friamt, handler det om borgernes rettigheder. Her kender alle jo Socialdemokratiets synspunkter. Ingen skal vel ligge på sygehuset, når behandlingen er færdig. For vore ældre familiemedlemmer gælder det særlige problem i mange tilfælde, at kommunerne ikke rettidigt er klar til at modtage disse ældre mennesker i egnet bolig og til at give dem den nødvendige hjælp og pleje.

Sådan må det ikke være. Der skal være en ret til egnet bolig – en ret til nødvendig hjælp og pleje. Det er Socialdemokratiets politik. Uden frikommuneprojekt er det jo lykkedes for flere amter her i landet i samarbejde med amtets kommuner at lave et så godt samarbejde, at kassetænkningen, som jo ligger i forsøgsforslag nr. 4, er trådt i baggrunden til fordel for det, som mennesker ude i samfundet forstår, nemlig kort ventetid for sygehusbehandling, egnet bolig, hjælp og nødvendig pleje, når behandlingen er færdig. Det er det, det handler om.